

Sygn. akt VU 35/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sonia Lasota-Zawisza

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : Tomasz Kałuża-Herok

po rozpoznaniu 10 grudnia 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy J. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o jednorazowe odszkodowanie w zw. z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania J. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 20 grudnia 2017 roku

sygn. (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej J. T. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 21.843,00 zł (dwadzieścia jeden tysięcy osiemset czterdzieści trzy złote) odpowiadającej 27% stałemu uszczerbkowi na zdrowiu doznanemu w wyniku wypadku przy pracy z 24 listopada 2014 roku;
2. zasądza Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonej kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. przyznaje ubezpieczonej J. T. ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Rybniku) kwotę 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu wydatków.

Sygn. akt V U 35/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 20 grudnia 2017 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych w R. odmówił ubezpieczonej J. T. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z 24 listopada 2014 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż ww. zdarzenie nie doprowadziło do powstania u ubezpieczonej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

vide: akta organu rentowego

Od powyższej decyzji ubezpieczona złożyła odwołanie w którym wskazała, iż z powodu wypadku przy pracy musiała przejść operację i czeka na dalsze konsultacje lekarskie.

vide: k.3

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i potrzymał wcześniejsze twierdzenia.

vide: k. 16-16v.

Na rozprawie 10 grudnia 2019 roku ubezpieczona sprecyzowała, że domaga się odszkodowania odpowiadającego 27% uszczerbkowi na zdrowiu. Nadto, wniosła o zwrot kosztów procesu.

vide: k. 169

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczona J. T. była zatrudniona w (...) sp. z o.o. na stanowisku suwnicowej. W trakcie pracy 24 listopada 2014 roku ubezpieczona potknęła się o zgromadzony na posadzce materiał i chcąc uchronić się przed upadkiem oraz uderzeniem w głowę, wychyliła się, a upadając uderzyła prawą ręką o podłogę. Ubezpieczona przepracowała do końca zmiany, a z powodu narastającego bólu i pojawiającej się opuchlizny, po skończonej pracy udała się na Pogotowie Ratunkowe w R.. Dyżurujący na pogotowiu lekarz nie stwierdził u ubezpieczonej złamania i wypisał jej skierowanie do przychodni ortopedycznej. Powyższe zdarzenie zostało uznane przez pracodawcę za wypadek przy pracy.

Ubezpieczona przebywała na zwolnieniu lekarskim 3 tygodnie, a następnie wróciła do pracy. Z powodu utrzymujących się dolegliwości bólowych, ubezpieczona rozpoczęła leczenie w poradniach: neurologicznej, neurochirurgicznej oraz leczenia bólu przewlekłego, a nadto odbyła zabiegi w poradni rehabilitacyjnej. Prowadzone leczenie nie przynosiło efektów, gdyż u ubezpieczonej utrzymywał się obrzęk ręki, występował ból barku, karku i ramienia, a także pojawiło się drętwienie prawej ręki. Z powodu rozpoznania uszkodzenia nerwu łokciowego na poziomie łokcia, ubezpieczona 11 kwietnia 2017 roku przeszła zabieg operacyjny zespołu rowka łokciowego i przebywała na zwolnieniu lekarskim z przerwami od 25 listopada 2014 roku do 11 czerwca 2017 roku. Następnie, ubezpieczona czekała na dalsze konsultacje w celu potwierdzenia lub wykluczenia kolejnej operacji ortopedyczno – neurochirurgicznej. Ubezpieczona została zakwalifikowana do zabiegu ortopedycznego w obrębie stawu barkowego, który ma zostać przeprowadzony w 2020 roku w Wojewódzkim Szpitalu w P..

Dowód: akta organu rentowego; wniosek o jednorazowe odszkodowanie, protokół nr (...), dokumentacja medyczna znajdująca się w aktach;

W wyniku wypadku z 24 listopada 2014 roku ubezpieczona doznała urazu prawego barku i prawej kończyny górnej z uszkodzeniem: aparatu mięśniowo – ścięgnistego stawu barkowego w obrębie ścięgna mięśnia podłopatkowego U ubezpieczonej występuje przewlekły zespół bólowy połączony z wyraźnym ograniczeniem ruchomości i zaburzeniem funkcji statyczno - dynamicznych barku w przebiegu uszkodzenia ścięgna mięśnia podłopatkowego oraz toczącym się zespołem przewlekłej ciasnoty podbarkowej o znacznym stopniu uciążliwości wymagającym dalszego leczenia. Powyższe skutkuje powstaniem trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 9 % (poz. 104/p)

Nadto, w wyniku wypadku u ubezpieczonej doszło do uszkodzenia nerwu łokciowego prawego w obrębie rowka – leczonego operacyjnie bez poprawy. Powyższe obrażenia wraz z występującą dysfunkcją części ruchowej nerwu łokciowego na wysokości tego rowka spowodowały powstanie 12% stałego uszczerbku (poz.181k).

Wskutek zdarzenia z 24 listopada 2014 roku u ubezpieczonej doszło również do uszkodzenia prawego nadgarstka – uszkodzenie chrząstki trójgraniastej w stawie promieniowo – łokciowo - nadgarstkowym. Z tego powodu u ubezpieczonej występuje przewlekły zespół bólowy ograniczający ruchomość oraz wydolność tego stawu co uzasadnia występowanie 6% uszczerbku (poz. 130a/p).

Dowód: wspólna opinia podstawowa i uzupełniająca biegłych z zakresu ortopedii i neurologii R. H. i M. W. k.30-32v. i k.69, opinia biegłego z zakresu ortopedii A. K. k.107-114, opinia biegłego z zakresu neurologii L. K. k.137-144, opinie lekarskie k.5-7, dokumentacja medyczna k.4, k.9-15, k.68, k. 85-88, k.145-148

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z 8 listopada 2017 roku ustalił u ubezpieczonej 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z 24 listopada 2014. Następnie, 12 grudnia 2017 roku, komisja lekarska ZUS wydała orzeczenie w którym ustaliła 0% uszczerbku.

Dowód: akta organu rentowego: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 8.11.2017r., orzeczenie komisji lekarskiej z 12.12.2017r.

Decyzją z 20 grudnia 2017 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych w R. odmówił ubezpieczonej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z 24 listopada 2014 roku.

Dowód: akta organu rentowego: decyzja ZUS z 20.12.2017r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o wspólną opinię podstawową i uzupełniająca biegłych z zakresu ortopedii i neurologii R. H. i M. W. oraz w oparciu o opinię innego biegłego z zakresu ortopedii A. K., a także innego biegłego z zakresu neurologii L. K., które wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniały tworząc wyrazisty obraz całości sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 j.t. ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, natomiast za uszczerbek długotrwały – naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy stanowi, iż jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1. Z kolei ust. 5 tego artykułu wskazuje, iż do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 1-4, przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15 ustawy.

Załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. 2002 Nr 234, poz. 1974 ze zm.) stanowi, iż wysokość stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego, u którego stwierdzono przewlekłe zmiany stawu barkowego prawego – w zależności od stopnia ograniczenia funkcji i przykurczu wynosi od 5-30% (poz. 104/p). W przypadku uszkodzenia częściowego lub całkowitego nerwu łokciowego prawego – w zależności od stopnia zaburzeń wysokość uszczerbku wynosi od 10-30% (poz. 181k/p). Z kolei z powodu ograniczenia ruchomości w obrębie nadgarstka prawego w następstwie jego uszkodzeń (skręcenia, zwichnięcia, złamania kości nadgarstka, martwice aseptyczne tych kości) – w zależności od ustawienia, zakresu ruchów, objawów bólowych, i troficznych oraz funkcji palców: ograniczenie ruchomości wysokość uszczerbku wynosi od 5-10% (poz. 130a/p).

W myśl pkt 1 Obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 14 marca 2017 r. (M.P. z 2017 r. poz. 283) w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej w okresie od 1 kwietnia 2017 roku do 31 marca 2018 roku kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 809 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż wskutek wypadku przy pracy ubezpieczona doznała urazu prawego barku i prawej kończyny górnej z uszkodzeniem: aparatu mięśniowo-ścięgnistego stawu barkowego w obrębie ścięgna mięśnia podłopatkowego oraz prawego nadgarstka – uszkodzenie chrząstki trójgraniastej w stawie promieniowo – łokciowo – nadgarstkowym. Z powodu doznanych urazów ubezpieczona leczyła się w poradniach specjalistycznych. Obecnie u ubezpieczonej utrzymuje się dysfunkcja z przewlekłym zespołem bólowym w obrębie stawu barkowego prawego z ograniczeniem ruchomości, zaburzeniem jego funkcji statycznie dynamicznej w przebiegu uszkodzenia mięśnia podłopatkowego. Nadto, u ubezpieczonej nadal utrzymuje się bólowy zespół z niewielkim ograniczeniem ruchomości z jego wydolnością w obrębie stawu nadgarstkowego. Ubezpieczona oczekuje na zabieg ortopedyczny w obrębie stawu barkowego. Wskutek zdarzenia z 24 listopada 2014 roku u ubezpieczonej doszło również do uszkodzenia nerwu łokciowego prawego w obrębie rowka, a zmiana ta była leczona operacyjnie bez zadowalających efektów. Zaburzenia neurologiczne związane z nerwem łokciowym utrzymują się do dnia dzisiejszego. Powyższe urazy doprowadziły do powstania u ubezpieczonej łącznie 27% stałego uszczerbku na zdrowiu.

Wobec powyższego odmowę organu przyznania ubezpieczonej jednorazowego odszkodowania z tytułu urazu w związku z wypadkiem przy pracy należy uznać za nieuzasadnioną, bowiem nie uwzględniono rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonej.

Ustalając wysokość uszczerbku na zdrowiu Sąd w pełni podzielił wspólną opinię biegłych z zakresu ortopedii R. H. oraz neurologii M. W., jako wydaną przez osoby będące specjalistami w zakresie schorzeń występujących u ubezpieczonej. Mimo składanych przez organ rentowy zastrzeżeń, biegli podtrzymali swoją opinię precyzyjnie wyjaśniając zajęte stanowisko. Ponadto, stanowisko wyrażone we wspólnej opinii biegłych zostało potwierdzone w opiniach niezależnych kolejnych biegłych z zakresu ortopedii A. K. oraz z zakresu neurologii L. K.. Do ostatniej wydanej w sprawie opinii organ rentowy nie składał zastrzeżeń. Przed wypadkiem u ubezpieczonej nie występowały schorzenia samoistne ani urazy, które mogłyby stanowić współprzyczynę stwierdzonych dysfunkcji czy występujących dolegliwości. Nadto, po zdarzeniu z 24 listopada 2014 roku ubezpieczona nie doznała żadnego urazu barku ani prawej kończyny górnej. Powołani w sprawie niezależni biegli nie wskazali, że występujące u ubezpieczonej schorzenia powstały z innego powodu niż wypadek przy pracy. Zatem, w ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że doznany przez ubezpieczoną uraz oraz występujące uszkodzenia są wynikiem zdarzenia z 24 listopada 2014 roku. Z kolei podnoszony przez organ rentowy zarzut, jakoby doznany przez ubezpieczoną uraz był błahy, gdyż przebywała ona jedynie 3 tygodnie na zwolnieniu lekarskim jest całkowicie bezzasadny. Ubezpieczona wróciła do pracy z obawy przed jej utratą, nadal jednak kontynuowała leczenie. Co więcej w późniejszym okresie, ubezpieczona przeszła operację i ponownie przebywała na zwolnieniu lekarskim. Wobec tego, całkowicie chybiona jest polemika organu rentowego odnośnie wagi doznanego przez ubezpieczoną urazu.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonej J. T. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 21.843 zł odpowiadającej 27% stałemu uszczerbkowi na zdrowiu doznanemu w wyniku wypadku przy pracy z 24 listopada 2014 roku.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy i na podstawie na podstawie § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 poz. 265.). ZUS przegrał spór, wobec czego zobowiązany jest do zapłaty na rzecz ubezpieczonej 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Z kolei na podstawie art. 98 i art. 91 w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2018 poz. 300 ze zm.) Sąd przyznał ubezpieczonej J. T. ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Rybniku) kwotę 150 zł tytułem zwrotu wydatków.